

af fremstilleren indsendte dokumentation for produktets sikkerhed, effekt og kvalitet. Jeg vil henlede opmærksomheden på, at kravene til et sådant dokumentationsmateriale er meget omfattende.

Jeg vil endvidere gøre opmærksom på, at det naturligvis er en forudsætning for sygehusapotekets fremstilling af betainterferon, at det pågældende apotek magter den bioteknologiske fremstillingsproces, herunder er i stand til at fremstille produktet uden at anvende nogle af de særlige fremgangsmåder, der er beskyttet af et patent her i landet.

Spm. nr. S 1986

Til justitsministeren (5/5 99) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes fængslerne forbereder strafafsonere på snarlig løsladelse, herunder beskrive hvilken form for rådgivning om jobtilbud, uddannelsesmuligheder, bolig, kontakter til arbejdsmarkedet m.v. der bliver tilbudt, og om der efterfølgende altså efter løsladelsen sker opfølgning f.eks. i form af rådgivning og lign.?«

Svar (18/5 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ved indsættelse i fængsler og arresthuse tildeles den indsatte en kontaktperson og en socialrådgiver, der har til opgave sammen med den indsatte at planlægge afsoningen, forberede og planlægge løsladelsen samt vejlede om forholdene efter løsladelsen.

I hvilket omfang disse foranstaltninger iværksættes er imidlertid afhængig af den konkrete situation, herunder afsoningens længde. Således vil der kun ved korte straffe efter et helt konkret behov blive iværksat sådanne foranstaltninger.

Ud over ovennævnte kontaktperson og socialrådgiver er fængslets lærerstab ofte involveret i forberedelsen til løsladelse.

Afsonere har beskæftigelsespligt under afsoningen. Gennem almindelig beskæftigelse i fængslets værksteder og arbejdspladser kan den indsatte træne og vedligeholde kompetencer, der ellers ville gå tabt. Beskæftigelsespligten kan

også opfyldes ved undervisning i fængslet, hvor der er mulighed for fuldtidsundervisning, som kan indeholde eksaminer, afgangsprøver mv. Svagere funderede indsatte kan blive tilbudt deltidsundervisning, specialundervisning mv. i kombination med beskæftigelse. 20-25 pct. af de indsatte deltager helt eller delvis i undervisning i og uden for fængslerne.

Forud for løsladelsen kan der gives tilladelse til frigang i dagtimerne til deltagelse i undervisning i det almindelige uddannelsessystem uden for fængslet - en undervisning, der kan fortsættes efter løsladelsen. Indsatte, der undervises i fængselsskolen, får råd og vejledning af det pædagogiske personale om uddannelsesmuligheder efter løsladelsen, og der ydes praktisk hjælp med ansøgninger mv.

Der er ligeledes mulighed for at give tilladelse til frigang i den sidste del af afsoningen med henblik på beskæftigelse, navnlig i tilfælde, hvor der er behov for arbejds træning.

I den sidste del af en afsoning kan der også blive tale om udstationering til en uddannelsesinstitution, højskole eller til en af kriminalforsorgens egne pensioner, såfremt det er hensigtsmæssigt for at kunne følge en uddannelse eller med henblik på beskæftigelse. Det kan i den forbindelse nævnes, at en af kriminalforsorgens pensioner er en særlig udslusningspension, der blandt andet har til formål at forbedre de indsattes muligheder for beskæftigelse efter afsoningen. Således har man senest på denne pension startet et løsladelsesprojekt »Victory« (finansieret af EU-midler), hvis formål er at integrere de indsatte på arbejdsmarkedet.

I forbindelse med forberedelse til løsladelse rådgives indsatte af fængslets socialrådgiver om mulighederne for støtte og hjælp fra de sociale myndigheder eller andre offentlige myndigheder. Den indsatte kan få tilladelse til udgang med henblik på at søge bolig og arbejde. Der skabes om nødvendigt kontakt til kommunen i god tid før løsladelse/prøveløsladelse. For prøveløsladte kan der endvidere, hvis det findes hensigtsmæssigt, fastsættes vilkår om tilsyn af kriminalforsorgen med henblik på at yde rådgivning og støtte også efter løsladelsen.

Det kan endeligt oplyses, at Socialministeriet og Direktoratet for Kriminalforsorgen i foråret 1998 udsendte vejledende retningslinier for samarbejdet mellem de sociale myndigheder og kriminalforsorgen, der bl.a. indeholder bestemmelser om udarbejdelse af fælles handleplaner